

Báthory Kardinál, Erdély fejedelme, itt végezte életét.
Végső veszedelme tulajdoníttatik Nagy Kristály Andrásnak, mikor egy híja volt az 1600nak.

Óh, te tündér és csalárd világ,
Mi benned van mind csupa hívság,
Halál előtt minden leromlik,
Testünknek is vára elomlik.

Kik magas helyeken is ülnek,
Halál téged, el nem kerülnek,
Nem menthet meg kincs vagy uraság,
Lerogy előtted hatalmasság.

Mint szép virág mikor kinyílik,
Illatos, de hamar elmúlik,
Ember élete itt úgy virágzik,
S ékessége mind elváltozik.

Ím én is a világ mezején,
Virágozni kezdék idején,
De mely hamar híressé lettem,
Oly hamar már el is enyésztem.

Ama híres Báthory házból,
Születtem nagy és fényes ágból,
Bíbor, bársony, selyem fedeztek,
Széltől s napfénytől is őriztek.

Gyermekségem volt kellemetes,
Szüleimnél voltam tetszetes,
Ifjúságom mások példája,
Volt főméltóságok csodája.

Hogy lelkemet ártatlanságban,
Megtarthatnám a tisztaságban,
A Kristus hív szolgálatjában,
Felkenettem a szent papságra.

Hamar engem hívtak Rómába,
A kardinálisok sarkos rangjába,
Fejedelme Erdélynek lettem,
Lépésimet ily gyorsan tettem.

.....
Nem valék még igen sok idős,
Ah, csak harminchárom esztendőös,
Éltemnek legszebb virágjában,
Örül halál mint prédájában.

Oh, vajon ki gondolta volna,
Hogy ily hamar éltem elmúlna,
Véletlenül történt halálom,
Utolérvén bágyadtság s álom.

Oh, váratlan, szomorú óra,
Nem adsz időt e földi jóra,
Rám köszönöd halál poharát,

És megveted éltem határát.

Mihály vajda csalfa szívével,
Kínálkozik ígért kincsével,
Ki megfog, vagy fejemet veszi,
Azt örökre boldoggá teszi.

Kívánsága veszendő kincsnek,
Nagy rozsdá az emberi szívnek,
És vesztette az én fejemet,
Ez végezte itten életemet.

Te Pásztorbükk! Mely fejemről
Nevezetes lettél nevemről,
Itt szakasztád végét életemnek,
S minden földi dicsőségemnek.

Magas hegyek, rengeteg erdők,
Széles bércek, sivatag mezők,
Hová futok a halál elől,
Nem rejthettek el ti az elől.

.....

Szentdomokos népe Rómával,
Béküljél meg a Szent Atyával,
Száz esztendő fenntartó bőjttel,
Egynek vétke töröltetik el.

Így nem kiált bosszút én vérem,
Szent törvényét Úrnak ismerem,
Aki által folt itten vérem,
Bocsánatát az égből kérem.

Kivált kik most ide gyűltetek,
Emlékezni rólam jöjjetek,
Imádsággal ha segíthettek,
Bő jutalmát mennyből veszitek.

Oh, Jézusom ki a keresztfán,
Meváltottál szent véred árán,
Sok jó voltod szívből hálálom,
Testem s lelkem néked ajánlom.

Add meg dicső feltámadásom,
Országodban veled lakásom,
Hogy áldjalak szent angyalokkal,
Imádjalak égi karokkal.

Oh, Mária könyörögj értünk,
Úr Jézusnál szólj mi helyettünk,
Hogy adja meg boldog életünk
Most és mennyben örökké, ÁMEN.